

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125208675
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125208675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

15Csp/77/2025

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. B. XXX/XX, D. D., o zaplatenie 6.892,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

15Csp/77/2025

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 100,-eur z a s t a v u j e.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovaná m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,1%.

odôvodnenie:

15Csp/77/2025

1. Žalobca sa žalobou domáha, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu 6.892,83 eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2020 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 02.09.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca k 10.08.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca nie je povinný právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo. Úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon platný a to bez

ohľadu na to, či veriteľ stanovil splátku, pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Žalobca zastával názor, že postupca využil právo podľa § 565 OZ v súlade so zákonom, kedy pred jeho uplatnením postupoval podľa § 53 ods. 9 OZ a v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil dlžníka na jeho možné uplatnenie. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 11 272,83 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9 042,78 eur, z riadneho úroku vo výške 1 947,57 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 110,38 eur a z úroku z omeškania po zosplatení vo výške 148,10 eur a z poplatkov vo výške 24,00 eur. Dňa 20.01.2021 uzavrel žalobca so žalovanou Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 6218083, na základe ktorej žalovaná záväzok vyplývajúci zo zmluvy uznala čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazala sa, že celkovú dlžnú sumu vo výške 11 975,40 eur so špecifikovaným príslušenstvom zaplatí v pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 80 eur k 31. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 31.01.2021 a dátum poslednej splatnosti bol 30.06.2021. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podpísania dohody uhradila 100,- eur a po podpísaní dohody uhradila ešte 4.380,- eur. Dlžná suma predstavuje istinu 4 662,78 eur, úroky 1 947,57 eur, úroky z omeškania 258,48 eur a poplatky 24,00 eur. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania s prihľadnutím na jednotlivé čiastkové platby žalovanej vykonané pred podaním žaloby počnúc dňom 15.12.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že prišla o prácu aj ubytovanie, zostala bez domova aj finančných prostriedkov. Nemala peniaze na úhradu úveru. Na úrade práce jej žiadnu prácu neponúkli, poberala podporu 112,- eur mesačne, z čoho platila úver v sume 100,- eur mesačne. Aj rodičia majú nízke dôchodky. Je jej snahou úver splatiť, ale má zdravotné problémy, pre ktoré nemôže vykonávať žiadnu ťažkú prácu. Dlh uznala a prosila o splátkový kalendár.

4. Žalobca navrhol vydať rozsudok pre uznanie nároku. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru uviedol, že možnosť ju vyhlásiť bola dohodnutá so žalovanou v čl. II bod 7 zmluvy. Postupca výzvou z 09.07.2020 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva bola žalovanej doručená dňa 15.07.2020. Postupca následne vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 11.08.2020. Podľa žalobcu boli dodržané podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pôvodný veriteľ adresoval žalovanej výzvu na plnenie z 09.07.2020, 11.08.2020 a 10.09.2020 a žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky nepretržite viac ako 90 dní v omeškani so splácaním dlhu. Zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 100,- eur, keďže žalovaná vykonala platbu v sume 100,- eur dňa 04.11.2025.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 27.11.2025, na ktoré sa dostavila žalovaná. Právny zástupca žalobcu mal doručené predvolanie riadne do vlastných rúk, následne podaním doručeným súdu dňa 21.11.2025 ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu a súhlasil, aby súd konal a rozhodol aj v ich neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je nezamestnaná, má zdravotné problémy. K dohode o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach uviedla, že jej prišla poštou doporučené. Podpísala ju, ale ju nečítala. Keď so žalobcom telefonovala, povedala im, že úver nespláca, lebo je nezamestnaná a keď prácu mala, splácala, koľko mohla.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

7. Súd mal preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. (SLSP, a.s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 02.09.2015 uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere - poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového splátkového spotrebiteľského úveru v sume 12.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala spotrebiteľský úver splácať v 108 mesačných splátkach po 183,37 eur. Úroková sadzba bola 10,90 % ročne. Prvá splátka bola splatná dňa 26.10.2015, posledná splátka bola splatná dňa 26.09.2024. RPMN bola 12,63%, odplata 11,52%. Úver bol čiastočne použitý na splatenie skorších úverov žalovanej. Podľa čl. II bod 7 zmluvy, ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Podľa čl. 8.1 písm. a/ obchodných podmienok za prípad porušenia sa považuje omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace. Ak nastane niektorý z prípadov porušenia banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti. Uzatvorenie zmluvy s týmto obsahom sporné nebolo. Dňa 27.04.2016 bol uzatvorený dodatok k úverovej zmluve, ktorým sa od 26.05.2016 do 26.09.2016 znížila mesačná splátka na sumu 46, eur. Po uplynutí doby zníženia splátok banka výšku splátky prepočítala tak, aby konečná splatnosť úveru zostala zachovaná.

8. Žalovaná bola listom zo dňa 09.07.2020 vyzvaná zo strany veriteľa - SLSP, a.s. na úhradu dlžnej pohľadávky v sume 2.885,85 eur do 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaná bola súčasne upozornená, že ak nebude táto suma v lehote zaplatená, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa táto stane splatnou v celom rozsahu. Výzva bola žalovanej doručovaná poštou a podľa lustrácie zo sledovania zásielok bola doručená žalovanej dňa 15.07.2020. Následne veriteľ oznámil žalovanej listom zo dňa 11.08.2020, že dňom 10.08.2020 veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s príslušenstvom so zostatkom 11.077,89 eur a bola vyzvaná na jeho úhradu v lehote 15 dní. Výzvu mala žalovaná doručenú do vlastných rúk dňa 17.08.2020 v zmysle doručenky.

9. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaná čerpala úver v sume 12.000, eur.

10. Dňa 14.12.2020 spol. Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na postupníka - žalobcu pohľadávky spolu s príslušenstvom a právami s nimi spojenými, pričom v zmysle prílohy k zmluve bola na postupníka postúpená aj pohľadávka voči žalovanej vo výške istiny 9.042,78 eur a príslušenstva, vyplývajúca z predmetnej úverovej zmluvy. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej písomne oznamované listom zo dňa 22.12.2020. Pred postúpením pohľadávky bola žalovaná vyzvaná na úhradu výzvou zo dňa 10.09.2020 s upozornením, že ak k úhrade pohľadávky nedôjde, banka bude oprávnená pohľadávku voči žalovanej postúpiť tretej osobe.

11. Dňa 20.01.2021 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach, v ktorej žalovaná záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 02.09.2015 v celkovej sume 11.975,40 eur uznal čo do dôvodu a výšky, pričom tento dlh pozostával z istiny vo výške 8.942,78 eur, úrokov vo výške 1.947,57 eur, úrokov z omeškania vo výške 258,48 eur, poplatkov vo výške 24 eur, nákladov právneho zastúpenia vo výške 672,82 eur a úrokov z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 129,75 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať dlh v 6. mesačných splátkach, každá v sume 80,- eur a posledná 6. splátka mala byť v sume 11.575,40 eur a to vždy k 31. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 31.01.2021 a so splatnosťou poslednej splátky 30.06.2021, to všetko pod hrozbou straty výhody splátok.

12. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 17 ods. 1 a 3 zákona účinného v čase postúpenia pohľadávky, (1)

Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá

je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

13. Súd najskôr rozhodol o uvedenom čiastočnom späťvzatí žaloby.

14. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzatí žaloby v časti o zaplatenie sumy 100,- eur z dôvodu vykonanej úhrady po podaní žaloby, súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v dotknutej časti zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nie je potrebný, nakoľko k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci. Predmetom konania tak po čiastočnom späťvzatí žaloby zostalo zaplatenie sumy 6.792,83 eur.

18. Veriteľ –E. a.s v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy uzavretej dňa 02.09.2015, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

19. V konaní nebolo sporné, že žalovaná uzatvorila so spol. SLSP, a.s. (bankou) ako veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 02.09.2015. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.000,- eur. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona, pričom súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti vymenované v tomto zákonom ustanovení a žiadna taká náležitosť, ktorá by spôsobovala bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 zákona), neabsentuje. Nechýba žiadna taká náležitosť, pre absenciu ktorej by dlžník nevedel posúdiť rozsah svojho záväzku.

20. V konaní nebolo sporné uzatvorenie zmluvy so žalovanou, ani čerpanie finančných prostriedkov v tvrdení výške 12.000,-eur. V konaní bolo preukázané, že žalovaná sa zaviazala splácať úver v 108 mesačných splátkach. Žalobca tvrdil, že žalovaná túto svoju povinnosť porušila, a preto veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru v súlade s ustanovením úverovej zmluvy a obchodných podmienok. Súd sa preto zamerl na posúdenie, či k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom. Súd konštatuje, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné.

21. Súd sa zamerl na posúdenie náležitostí výzvy zo dňa 09.07.2020, a to aj vo svetle judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 uzavrel, že výzva, ktorú veriteľ adresuje dlžníkovi pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí obsahovať uvedenie konkrétnej mesačnej splátky, pre ktorú hrozí, že bude úver predčasne zosplatený. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dluhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplacením príslušnej splátky, a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatených dlžných sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplacením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 (zverejnené v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025) konštatuje, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S prihliadnutím na tieto východiská súd konštatuje, že veriteľom vyhotovená výzva zo dňa 09.07.2020 neobsahuje identifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú by mohlo dôjsť k zosplateniu úveru, keď uvádza, iba súhrnnú dlžnú sumu ku dňu 09.07.2020 vo výške 2.885,85 eur. Mesačná splátka bola dohodnutá v zmluve na sumu 183,37 eur, a teda suma 2.885,85 eur celkom zrejme predstavuje za určité obdobie (nevedno aké) naakumulovaný dlh titulom viacerých nezaplatených splátok úveru. Uvedenie konkrétnej splátky, pre nezaplatenie ktorej hrozí zosplatenie úveru, resp. zaplacením ktorej dlžník odvráti zosplatenie úveru, nie je vo výzve uvedené a jej identifikáciu nie je možné ani z obsahu výzvy nijak odvodiť. Napokon, uvedenie tejto konkrétnej splátky, pre ktorú sa úver zospláťuje, neobsahuje ani následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.08.2020. Z týchto dôvodov súd konštatuje, že nebol dodržaný postup pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda je jej vyhlásenie pre neurčitosť právneho úkonu neplatné.

22. Preto súd konštatuje to, že úver nebol účinne predčasne zosplatený, a teda na vykonané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 11.08.2020 súd ani neprihliadal. Úver sa teda nestal splatným v celom rozsahu v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti a tento úver ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu nebol splatným celkom ani v dôsledku uplynutia konečnej splatnosti, pretože táto uplynula až 26.09.2024 (pohľadávka sa postupovala v roku 2020). Takýto úver však v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať

spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 14.12.2020 postupovala z pôvodného veriteľa (SLSP, a.s.) na žalobcu pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola ešte ani po konečnom termíne splatnosti a ani sa pohľadávka nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné a nevyvolalo účinky. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia). Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanej domáha. Na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie súd prihliada ex offo, teda aj v prípade, že žalovaná tento nedostatok nenamietala. S poukazom na túto skutočnosť súd preto žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol.

23. Okrem toho (aj nebyť nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu), nakoľko nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, súd konštatuje, že jednotlivé splátky spotrebiteľského úveru sú splatnými v zmysle dátumov ich splatnosti dohodnutých v úverovej zmluve, teda vždy mesačne od 26.10.2015 až do 26.09.2024. V tejto súvislosti ale súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024, podľa ktorého nemožno priznať veriteľovi právo na zaplatenie splátok úveru splatných ku dňu rozhodnutia súdu, ak si v žalobe veriteľ uplatňoval zaplatenie celého predčasne zosplateného úveru a súd dospel k záveru, že predčasné zosplatenie úveru je neplatné. Najvyšší súd SR uzavrel, že síce by šlo o plnenie z rovnakej zmluvy, ale súd by neprípustne priznal plnenie z iného skutkového stavu, než aký bol vymedzený v žalobe. V žalobe pritom žalobca jednoznačne tvrdil, že došlo k predčasnému zosplateniu poskytnutého úveru (a aj odôvodňoval, akým postupom sa tak stalo), ktoré súd posúdil nakoniec ako neplatné a žiadal priznať práve a len takto zosplatený úver. Najvyšší súd SR pre takéto prípady uzavrel, že ak by súd priznal za takéhoto stavu nárok na zaplatenie jednotlivých splatných splátok, porušil by tým zásadu „ne ultra petitem“, a teda prekročil by rámec vymedzeného petitu, čo je neprípustné. Vychádzajúc teda z uvedeného rozhodnutia najvyššej súdnej autority, súd dospel k záveru, že žalobe by aj nebyť nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v každom prípade nebolo možné vyhovieť ani čiastočne (nie je možné priznať namiesto predčasnej zosplateného úveru dlžné splátky splatné do dňa rozhodnutia súdu). Súd preto aj z tohto dôvodu žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

24. Na záveroch prijatých vyššie nič nemení ani to, že žalobca so žalovanou uzatvorili dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.01.2021. Napriek jej existencii je totiž súd povinný skúmať opodstatnenosť pohľadávky uplatnenej žalobou, najmä ak jej nedôvodnosť je založená na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, na ktorú musí súd v každom prípade ex offo prihliadať. V prvom rade súd uvádza, že uznávací prejav žalovanej vyjadrený v texte uvedenej dohody bol realizovaný vo vzťahu k žalobcovi, teda k osobe, ktorá sa nestala veriteľom uznávanej pohľadávky, a teda žalovaná nemohla uznať pohľadávku vo vzťahu k žalobcovi, ktorý sa pre neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky platne veriteľom uznávanej pohľadávky nestal. Okrem toho súd konštatuje, že žalovaná sa zaviazala veriteľovi (žalobcovi – ktorý sa veriteľom nestal) zaplatiť dlh v splátkach, do ktorého dvojstranného právneho úkonu, vložil veriteľ pre žalovanú zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania dlhu. Žalovaná podpísaním dohody nič nezískala, ale naopak, naoko „vlastným“ úkonom, si z vôle žalobcu svoje postavenie podstatne zhoršila. Zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách sa pritom

nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z podstaty práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je založené na tom, že spotrebiteľ z dôvodu svojej neskúsenosti alebo neznalosti nie je schopný konkurovať v obratnosti vyškoleným a skúseným profesionálom znalým práva a techník moderného obchodu, nemožno spôsobiť, ktorý zvolil veriteľ poskytnúť ochranu. V uvedenej veci totiž nejde zo strany veriteľa o aplikáciu právnej normy spôsobom prinášajúcim mu výhodu právnou normou predpokladaným spôsobom, ale o ľstivé zneužitie neznalosti žalovanej a jej strachu pred prípadným súdnym, resp. exekučným konaním. Došlo k zneužitiu ochoty žalovanej uhradiť postupne svoj záväzok, čo bolo primárne v centre záujmu žalovanej a do takejto dohody bola zakomponovaná jednostranne žalobcom aj klauzula o uznaní dlhu, ktorou si žalovaná ako spotrebiteľ svoje právne postavenie zhoršila oproti situácii, kedy by uznanie dlhu nepodpísala. Z uvedeného dôvodu je takýto úkon, ktorým si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie, neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 v spojení s § 54 ods. 1 OZ).

25. Súd nemohol vo veci rozhodnúť ani rozsudkom pre uznanie nároku napriek tomu, že žalobca takýto návrh podal. Žalovaná v písomnom podaní uviedla, že dlh uznáva a posnaží sa ho splatiť. Ani uznanie dlhu spotrebiteľom v spotrebiteľskom spore však nezabavuje súd povinnosť skúmať predložené dôkazy a vyhodnocovať ich z pohľadu hmotného práva (k tomu zhodne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/62/2020 zo dňa 08.06.2021 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/246/2018 zo dňa 21.11.2018). Ak by totiž súd mal priznať uznávaciemu prejavu procesnoprávne následky bez ohľadu na hmotné právo, vydaný rozsudok pre uznanie by v tomto prípade bol v rozpore s hmotným právom. V prípade žalovanej - spotrebiteľa je zjavné, že nejde o osobu znalú práva a aj keby žalobou uplatnenú pohľadávku nepoprela, má právo na súdnu ochranu ako spotrebiteľ a nemôže byť zaviazaná na úhradu akéhokoľvek dlhu, teda aj takého, ktorý je vyvodzovaný z napr. z porušenia predpisov o spotrebiteľských úveroch. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a podobne. Súd preto rozsudkom pre uznanie nerozhodol, žalovanú vypočul, vykonal riadne dokazovanie a po jeho zhodnotení rozhodol rozsudkom s riadnym (nie skrátеныm) odôvodnením s možnosťou podať proti nemu riadne odvolanie. Bolo by v rozpore s úlohou súdu vyvažovať svojou aktivitou nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, keby bez skúmania opodstatnenosti nároku vydal rozsudok pre uznanie, hoci nárok uplatnený žalobou je v celom rozsahu čo do základu neopodstatnený. Súd nie v spotrebiteľskom spore na to, aby formálne vyhodnocoval úkony spotrebiteľov, ale aby vo veci spravodlivo a v súlade s princípmi, na ktorých stojí ochrana spotrebiteľa, rozhodol a priznal dodávateľovi pohľadávku len vtedy, ak je táto po práve, a teda dôvodná. Na tejto úlohe súdu nemôže nič zmeniť ani prejav ochoty práva neznaleho spotrebiteľa dlh uhradiť, keďže tento nie je schopný posúdiť, či nárok, ktorý je voči nemu uplatňovaný, je právne dôvodný alebo nie.

26. Súd pre úplnosť uvádza, že nevidel dôvod na to, aby ešte žalobcu vyzýval na doplnenie skutkových tvrdení či dôkazov (ako sa toho domáhal v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní), keďže tieto tak, ako ním boli produkované, predstavovali dostatočný podklad pre ustálenie skutkového stavu, právne posúdenie aj rozhodnutie súdu. Nebol tak dôvod na to, aby súd na pojednávaní dňa 27.11.2025 nerozhodol a na to, aby pojednávanie ešte odročoval. Všetky skutočnosti, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie, navyše súd prezentoval aj na pojednávaní v rámci predbežného právneho posúdenia, a preto rozhodnutie súdu nemôže byť prekvapivé. Ak by sa bol žalobca pojednávania zúčastnil, mohol reagovať na dané predbežné právne posúdenie bezprostredne po jeho prednesení zo strany súdu na pojednávaní a aj z tohto dôvodu o to viac nebolo dôvodné pojednávanie odročovať.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň súd aplikoval ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

28. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 6.892,83 eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech treba pričítať žalobcovi v časti o zaplata 100,- eur, v ktorej súd konanie zastavil, nakoľko procesné zavinenie na zastavení konania v tejto časti nesie žalovaná, keďže tá uhradila časť dlhu po podaní žaloby, a teda dala svojím správaním podnet na späťvzatie žaloby. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska

posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu. To je úspech žalobcu v rozsahu 1,45%. Vo zvyšku bola úspešná žalovaná, lebo žaloba bola vo zvyšku zamietnutá. Úspech žalovanej predstavuje 98,55%. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejšou bola žalovaná, ktorej čistý úspech (úspech – neúspech) je 97,1 %. Preto súd žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,10 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

15Csp/77/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.